

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1616/2017
07.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Шоћ, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 225/17 од 10.05.2017. године, у седници одржаној 07.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 225/17 од 10.05.2017. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова за састав ревизије.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 318/16 од 23.02.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужилац да туженој на име супружничког издржавања, плаћа месечно износ од 25% од својих примања почев од 18.09.2015. године па убудуће, док за то постоје законски услови, као и да јој исплати све доспеле а неисплаћене обавезе одједном, са законском затезном каматом од доспелости сваке појединачне рате до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 75.820,00 динара, са законском затезном каматом почев од 23.02.2017. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 225/17 од 10.05.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена а делимично одбијена жалба тужене и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о парничним трошковима тако што је захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова преко износа од 28.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.02.2017. године од исплате одбијен као неоснован, док је у преосталом делу пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужена због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући законитост и правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се у ревизији указује истицањем да је изрека пресуде у нападнутом делу супротна разлозима и доказима изведеним у току поступка, не може бити ревизијски разлог сагласно одредби члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, брак парничних странака трајао је од 17.10.1987. до 22.10.2015. године. Заједница живота је фактички прекинута 15.07.2015. године, када је тужилац тужену напустио јер је извршила прељубу. Након развода тужена је остала да живи у истој кући са тужиоцем и њиховим сином. Режијске трошкове у кући у којој сви живе и који износе око 15.000,00 динара месечно, ван грејне сезоне када су већи, сноси тужилац. Просечна месечна зарада тужиоца је 31.980,00 динара. Тужена има 51 годину и завршила је основну школу. Никада није остваривала редовну зараду. Болује од ... коју контролише и није имала здравствених проблема у смислу манифестације болести од 1996. године. Способна је да се радно ангажује око старих особа или послова спремања, одржавања хигијене у кући приватног лица или у некој фирми, или да обавља неке друге лаке помоћне физичке послове. Тужилац и њихов заједнички син јој не ускраћују могућност да у кући користи све што јој је доступно, у смислу хране и средстава за хигијену. Њене месечне потребе су око 15.000,00 до 20.000,00 динара. Поседује и $\frac{1}{4}$ идеалну непокретности ближе описане у побијаној пресуди.

Код од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен противтужбени захтев за утврђење обавезе тужиоца да доприноси издржавању тужене у траженом проценту из разлога које у свему прихвата и овај суд. Разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани.

Наиме, одредбом члана 151. став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. Ставом 3. истог члана прописано је да супружник нема право на издржавање ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за другог супружника.

Правилно је налажење нижестепених судова да би, у конкретном случају, прихватање захтева тужене за издржавање од стране тужиоца, представљало за тужиоца очигледну неправду, имајући у виду разлог који је довео до престанка заједнице живота и нарушавања међусобних односа супружника (прељубе

учињене од стране тужене). На страни тужене постоји довољна радна способност да може за себе да обезбеди егзистенцијални минимум, посебно имајући у виду да живи у кући заједно са сином и тужиоцем који сnose режијске трошкове, као и трошкове за храну и средства за хигијену.

Наводи ревизије којима се указује на испуњеност услова из члана 151. став 1. Породичног закона истицањем да тужена не може да нађе посао због својих година и здравственог стања, били су предмет правилне оцене од стране другостепеног суда, те нису посебно образлагани.

Имајући у виду изложено и налазећи да не постоје разлози због којих је ревизија изјављена као ни разлози на које се пази по службеној дужности, Врховни касациони суд је применом 414. ЗПП одлучио као у изреци.

Тужена није успела са изјављеном ревизијом па јој, у складу са чланом 165. ЗПП, не припадају трошкови ревизијског поступка.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић